

KRYTERIA OCENIANIA
z katechezy w zakresie klasy III szkoły podstawowej
do programu nr AZ-1-01/10
i podręcznika nr AZ-13-01/10-RA-5/14
„Przyjmujemy Pana Jezusa”
pod redakcją ks. Stanisława Łabendowicza

Kryteria w zakresie oceny celującej należy określić indywidualnie.

Ogólnie:

Ocena celująca oznacza, że osiągnięcia ucznia wyraźnie wykraczają poza poziom osiągnięć edukacyjnych przewidzianych w realizowanym przez nauczyciela programie nauczania.

Uczeń:

- twórczo i samodzielnie rozwija własne uzdolnienia,
- proponuje oryginalne i nietypowe rozwiązania problemów teoretycznych i praktycznych,
- osiąga sukcesy w konkursach i olimpiadach,
- angażuje się w prace pozalekcyjne np. montaż sceniczne, gazetki religijne,
- twórczo uczestniczy w życiu parafii np. należy do organizacji katolickich, uczestniczy w pielgrzymkach,
- jego pilność, systematyczność, zainteresowania, stosunek do przedmiotu nie budzi żadnych zastrzeżeń,
- posiada inne osiągnięcia indywidualne promujące ocenę celującą.

OCENA DOPUSZCZAJĄCA	OCENA DOSTATECZNA	OCENA DOBRA	OCENA BARDZO DOBRA
I. MODLIMY SIĘ			
<p>Uczeń:</p> <ul style="list-style-type: none"> – wymienia przykłady spotkań z Chrystusem, – wymienia przykłady troski rodziców o religijne wychowanie dziecka, – podaje, na czym polegało życie pierwszych chrześcijan we wspólnocie, – podaje, jak dawniej ludzie wyrażali swoją miłość i wdzięczność Bogu, – podaje, czym jest modlitwa przeproszenia, – redaguje modlitwę przeproszenia, – wymienia sposoby modlenia się, – podaje, że Pan Bóg wysłuchuje naszych prośb, – definiuje, czym jest modlitwa prośby, – redaguje modlitwę prośby, – definiuje, co to jest modlitwa uwielbienia, – redaguje modlitwę uwielbienia, – podaje, w jakim miesiącu w sposób szczególny modlimy się na różańcu, – podaje, że noszenie medalika jest znakiem naszej 	<p>Uczeń:</p> <ul style="list-style-type: none"> – wyjaśnia, dlaczego Pan Jezus chce się z nami spotkać, – streszcza teksty biblijne dotyczące dzieciństwa Pana Jezusa, – wyjaśnia, kto tworzy wspólnotę parafialną, – objaśnia, że w rozmowie z Bogiem najważniejsza jest postawa wewnętrzna, – wnioskuje o wartości i potrzebie przepraszania Boga za zło, – wskazuje na potrzebę modlitwy prośby, – określa przykłady modlitwy prośby w Biblii, – wyjaśnia, jak można okazać uwielbienie Bogu, – wskazuje przykłady modlitwy uwielbienia w Biblii, – rozróżnia części i tajemnice różańca, – wyjaśnia, jak modlimy się na różańcu, – charakteryzuje Cudowny Medalik, – rozróżnia okoliczności modlitwy z modlitewni- 	<p>Uczeń:</p> <ul style="list-style-type: none"> – wskazuje na udział rodziców w przygotowaniu do Pierwszej Komunii Świętej, – określa wydarzenia przygotowujące do pełnego udziału w Eucharystii, – wskazuje na Melchizedeka jako przykład modlitwy dziękczynnej, – redaguje modlitwę dziękczynną Bogu za otrzymane dary, – proponuje sposoby uwielbienia Boga, – opowiada historię objawień Maryi w Fatimie, – uzasadnia konieczność noszenia Cudownego Medalika i modlitwy do Matki Bożej, – stosuje modlitewnik jako pomoc w modlitwie. 	<p>Uczeń:</p> <ul style="list-style-type: none"> – proponuje przykłady, które są wyrazem dziękczynienia Bogu, – objaśnia związek ofiary Melchizedeka z ofiarą Mszy Świętej, – streszcza historię Cudownego Medalika, – wskazuje na potrzebę modlitwy na różańcu, – uzasadnia konieczność korzystania z modlitewnika w czasie modlitwy.

<p>wiary, – wymienia niektóre modlitwy znajdujące się w modlitewniku.</p>	<p>ka.</p>		
II. WYPEŁNIAMY PRZYKAZANIA			
<p>Uczeń: – wymienia przykazania Boże, – podaje, że przez przykazania Bóg objawia swoją wolę, – przytacza treść I przykazania, – podaje treść II przykazania Bożego, – podaje treść III przykazania Bożego, – podaje treść IV przykazania Bożego, – podaje, że Bóg jest dawcą życia, – proponuje modlitwę dziękczynną za dar życia, – podaje, że Pan Jezus uczy rodziny miłości, – podaje, że Jezus uczy szanować rzeczy, – podaje, że Jezus pragnie prawdy w naszym życiu, – podaje treść przykazania miłości, – podaje, kim jest chrześcijanin.</p>	<p>Uczeń: – wyjaśnia, w jakim celu Bóg daje nam przykazania, – wskazuje na przykazania Boże jako drogowskazy życiowe, – objaśnia, co znaczy „bogów cudzych”, – wylicza rzeczy poświęcone Bogu, którym należy się cześć, – objaśnia, w jaki sposób należy czcić imię Boże, – wyjaśnia treść III przykazania, – rozróżnia, jakie czynności można wykonać w niedzielę, a jakich nie, – objaśnia, dlaczego niedziela jest dla chrześcijan najważniejszym dniem tygodnia, – uzasadnia, kiedy wypełniamy III przykazanie Boże, – wyjaśnia treść IV przykazania, – określa sposoby okazywania miłości rodzicom, – wyjaśnia treść V przykazania Bożego, – wyjaśnia znaczenie VI i IX przykazania, – rozróżnia rzeczy własne, cudze i wspólne, – wyjaśnia treść przykazań: „nie kradnij” i „nie pożądaj rzeczy bliźniego”, – nazywa Jezusa Prawdą, – wyjaśnia, na czym polega prawdomówność, – wyjaśnia treść przykazań kościelnych.</p>	<p>Uczeń: – wskazuje sposoby oddawania czci Bogu, – stwierdza, że możemy się modlić zawsze i wszędzie, – określa, kiedy człowiek troszczy się o życie swoje i innych ludzi, – charakteryzuje Świętą Rodzinę, – wskazuje na konieczność szanowania rzeczy własnych, cudzych i wspólnych, – uzasadnia potrzebę mówienia prawdy.</p>	<p>Uczeń: – wyjaśnia, na czym polega okazywanie miłości Bogu, bliźniemu i sobie, – dowodzi, dlaczego Boga należy kochać i czcić, – określa, o jakie wartości należy troszczyć się w rodzinie.</p>
III. WITAMY I PRZEPRASZAMY JEZUSA			
<p>Uczeń: – podaje, co to są sakramenty święte, – wymienia sakramenty święte, – podaje, że Jezus Chrystus zaprasza wszystkich na Eucharystię, – podaje, że Pan Jezus jest obecny w czasie Mszy Świętej, – wymienia części liturgii Mszy Świętej, – wymienia grzech jako największe nieszczęście człowieka, – definiuje pojęcie „grzech”, – podaje treść przypowieści o synu marnotrawnym, – podaje, na czym polega rachunek sumienia, – podaje, na czym polega żal za grzechy, – podaje, że Pan Jezus wzywa nas do poprawy życia, – podaje sposób przystępowania do spowiedzi, – określa, z kim spotykamy się w sakramencie</p>	<p>Uczeń: – rozróżnia ambonkę i ołtarz, – wymienia elementy obrzędów wstępnych Mszy Świętej, – rozróżnia części Mszy Świętej, – określa, kto ustanowił sakramenty święte, – wymienia inne nazwy sakramentu pokuty, – rozróżnia warunki sakramentu pokuty, – identyfikuje syna marnotrawnego z człowiekiem grzeszącym, – wyjaśnia, że Bóg jest przebaczącym Ojcem, – stwierdza, że Bóg kocha grzesznika, – wyjaśnia, dlaczego należy robić rachunek sumienia, – wyjaśnia znaczenie żalu, – wyjaśnia, co zrobić, aby postanowienie poprawy było mocne, – wymienia warunki sakramentu pokuty, – wyjaśnia, czym jest spowiedź,</p>	<p>Uczeń: – wyjaśnia, że Pan Jezus jest obecny w Eucharystii w swoim słowie oraz pod postaciami chleba i wina, – uzasadnia potrzebę skupienia i modlitwy podczas Mszy Świętej, – wskazuje na wiarę jako podstawę odpuszczenia grzechów, – przytacza treść „Spowiedzi powszechnej”, – streszcza fragment Ewangelii o uzdrowieniu paralytyka, – proponuje pytania do rachunku sumienia, – uzasadnia konieczność wzbudzania żalu za grzechy, – stwierdza, że należy walczyć z pokusami i pracować nad sobą, – wskazuje na potrzebę szczerej spowiedzi, – proponuje sposoby realizacji zadośćuczynienia względem Boga i bliźniego.</p>	<p>Uczeń: – podaje okoliczności przekazania władzy odpuszczania grzechów Apostołom, – opowiada tekst Ewangelii o udzieleniu Apostołom władzy odpuszczania grzechów, – objaśnia, w jaki sposób Pan Jezus działa w sakramentach świętych, – charakteryzuje poszczególne elementy obrzędów wstępnych Mszy Świętej, – uzasadnia potrzebę przygotowania do Mszy Świętej, – proponuje konkretne przykłady dotyczące przygotowania do dobrego przeżycia spowiedzi świętej.</p>

<p>pokuty, – wylicza warunki sakramentu pokuty, – podaje, że w sakramencie pokuty spotyka się z miłosiernym Jezusem, – stosuje formułę spowiedzi.</p>	<p>– wyjaśnia, na czym polega zadośćuczynienie, – wyjaśnia, że człowiek potrzebuje nawrócenia i przebaczenia win.</p>		
IV. SŁUCHAMY PANA JEZUSA			
<p>Uczeń: – definiuje, co to jest Pismo Świąte, – określa, do kogo skierowane jest Pismo Świąte, – podaje część Mszy Świątej, w której Pan Jezus rozmawia z nami, – nazywa część liturgii słowa, w której powierza my Bogu siebie i innych.</p>	<p>Uczeń: – wyjaśnia, dlaczego Bóg kieruje swoje słowo do człowieka, – wymienia elementy liturgii słowa, – wyjaśnia, dlaczego Ewangelia jest najważniejszym tekstem liturgii słowa, – przytacza treść wyznania wiary, – wyjaśnia, w jaki sposób uczeń Jezusa może wyznawać wiarę, – wyjaśnia, co obiecuje Jezus tym, którzy słuchają Jego słów.</p>	<p>Uczeń: – proponuje sposoby czynnego i świadomego włączenia się w liturgię słowa, – proponuje sposoby wzmacniania wiary.</p>	<p>Uczeń: – wyjaśnia znaczenie gestów, postaw, wezwań występujących w liturgii słowa, – proponuje wezwanie modlitwy wiernych.</p>
V. UCZESTNICZYMY W OFIAROWANIU I PRZEISTOCZENIU			
<p>Uczeń: – nazywa Wielki Czwartek dniem ustanowienia Eucharystii, – podaje, że chleb i wino stają się Ciałem i Krwią Pana Jezusa, – podaje, że Wielki Piątek jest dniem śmierci Jezusa na krzyżu i dowodem największej miłości Boga do człowieka, – nazywa Mszę Świątą spotkaniem z Panem Jezusem.</p>	<p>Uczeń: – identyfikuje chleb i wino z Ciałem i Krwią Chrystusa, – wyjaśnia, dlaczego i za kogo Pan Jezus oddał życie na krzyżu, – proponuje sposób okazania Jezusowi wdzięczności za dar odkupienia, – wyjaśnia, co to jest przeistoczenie, – wyjaśnia, dlaczego należy jednać się z bliźnimi, – proponuje sposób podziękowania Chrystusowi za Jego obecność w Komunii Świątej.</p>	<p>Uczeń: – identyfikuje procesję z darami z liturgią Eucharystii, – proponuje, jaki dar może złożyć Bogu podczas Mszy Świątej.</p>	<p>Uczeń: – opowiada o liturgii Wielkiego Czwartku, – wyjaśnia, co oznaczają słowa Jezusa wypowiedziane nad chlebem i winem.</p>
VI. UCZTUJEMY Z PANEM JEZUSEM			
<p>Uczeń: – przytacza Modlitwę Pańską, – podaje, że Chrystus jest dawcą jedności i pokoju, – przytacza słowa setnika: „Panie, nie jestem godzien”, – podaje, że w Komunii Świątej spotyka się z Panem Jezusem, – identyfikuje niedzielę z obowiązkiem uczestniczenia w Ofierze Eucharystycznej.</p>	<p>Uczeń: – określa, pod jakimi postaciami Pan Jezus jest obecny we Mszy Świątej, – określa, jak możemy zwracać się do Boga, – wyjaśnia znaczenie pokoju, – wyjaśnia znaczenie słowa: „godny”, – wyjaśnia pojęcie „żywy chleb”, – określa, za co należy dziękować Bogu, – streszcza przypowieść o uczcie.</p>	<p>Uczeń: – wskazuje sposoby dążenia do jedności w rodzinie, klasie, – wskazuje, że udział w Eucharystii jest okazaniem Panu Jezusowi miłości, – wskazuje na właściwe postawy i zachowanie podczas Mszy Świątej.</p>	<p>Uczeń: – identyfikuje Eucharystię z dziękczynieniem, – określa postawy i zachowania podczas przyjmowania Komunii Świątej, – określa owoce Komunii Świątej.</p>
VII. PRZYJMUJEMY BŁOGOSŁAWIEŃSTWO			

<p>Uczeń:</p> <ul style="list-style-type: none"> – przytacza nakaz misyjny Jezusa, – podaje, że człowiek miłosierny czyni bezinteresownie dobro, – nazywa człowieka błogosławionego szczęśliwym, – podaje, że Bóg pragnie świętości wszystkich ludzi, – podaje, że każdy chrześcijanin powinien świadczyć o Chrystusie, – podaje, że Chrystus ustanowił sakrament Eucharystii. 	<p>Uczeń:</p> <ul style="list-style-type: none"> – wyjaśnia, czym jest błogosławieństwo, – podaje, z jakich części składają się obrzędy zakończenia Mszy Świętej, – wyjaśnia, co to znaczy być miłosiernym, – podaje treść błogosławieństwa, – definiuje pojęcie świętości, – wymienia znanych z imienia świętych, – wyjaśnia, po czym można poznać uczniów Chrystusa, – wskazuje na miłość jako zasadę chrześcijańskiego życia, – przytacza słowa, którymi Chrystus ustanowił Eucharystię, – rozróżnia postacie, pod którymi Chrystus jest obecny w Eucharystii. 	<p>Uczeń:</p> <ul style="list-style-type: none"> – przytacza sytuacje, kiedy otrzymuje błogosławieństwo, – określa, jak należy postępować, aby zasłużyć na łaskę Bożą, – proponuje, co może zrobić, aby realizować posłanie Jezusa, – charakteryzuje uczynki miłosierdzia, – wskazuje Boga jako wzór świętości, – określa, co nam pomaga w walce z grzechem, – wskazuje sposoby dawania świadectwa wiary, – proponuje sposoby okazywania wdzięczności Bogu za dar błogosławieństwa, – wskazuje, co Jezus obiecuje tym, którzy przyjmują Jego Ciało, – określa, w jaki sposób człowiek może okazywać miłość Jezusowi obecnemu w Najświętszym Sakramencie. 	<p>Uczeń:</p> <ul style="list-style-type: none"> – wyjaśnia związek między czystością serca a szczęściem człowieka, – wyjaśnia znaczenie błogosławieństwa z obrzędach zakończenia, – charakteryzuje obrzędy zakończenia, – proponuje sposoby realizacji błogosławieństwa w swoim życiu, – dowodzi o potrzebie troski o świętość życia.
VIII. KATECHEZY LITURGICZNE			
<p>Uczeń:</p> <ul style="list-style-type: none"> – podaje, kto jest wzorem oczekiwania na Zbawiciela, – podaje miejsce narodzin Jezusa, – identyfikuje uroczystość Bożego Narodzenia z przyjściem Zbawiciela na ziemię, – przytacza wydarzenie biblijne pokłonu Trzech Mędrców, – podaje dzień rozpoczęcia Wielkiego Postu, – podaje, że zmartwychwstanie Jezusa jest najważniejszą prawdą i podstawą naszej wiary, – podaje, że wakacje to czas odpoczynku i czas dawania świadectwa swojej przyjaźni z Panem Jezusem. 	<p>Uczeń:</p> <ul style="list-style-type: none"> – wymienia symbole adwentowe, – wyjaśnia znaczenie słowa: Adwent, – określa, jak dobrze przeżyć czas Adwentu, – objaśnia cel przyjścia Jezusa na ziemię, – wylicza dary złożone przez Mędrców, – wymienia nabożeństwa odprawiane w Wielkim Poście, – rozróżnia kolor szat liturgicznych używanych w okresie Wielkiego Postu, – nazywa Wielkanoc najważniejszym świętem chrześcijan, – opowiada o wydarzeniu zmartwychwstania Jezusa, – stwierdza, że zmartwychwstanie Jezusa jest zapowiedzią naszego zmartwychwstania, – objaśnia, w jaki sposób podczas wakacji okazujemy przyjaźń z Panem Jezusem. 	<p>Uczeń:</p> <ul style="list-style-type: none"> – wskazuje w kalendarzu liturgicznym okres Adwentu, uroczystość Bożego Narodzenia, – opowiada o narodzeniu Jezusa, – określa, jakie dary może ofiarować Jezusowi, – wskazuje na postawę właściwego przeżywania Wielkiego Postu, – przytacza słowa kapłana wypowiedane w chwili posypania głowy popiołem, – charakteryzuje postawę człowieka wierzącego w Jezusa Zmartwychwstałego, – wskazuje na wakacje jako Boży dar wolnego czasu i wypoczynku. 	<p>Uczeń:</p> <ul style="list-style-type: none"> – wyjaśnia symbolikę darów złożonych przez Mędrców, – wyjaśnia, kiedy Bóg dał obietnicę, że my też zmartwychwstaniemy, – proponuje sposoby pogłębiania przyjaźni z Jezusem, szczególnie podczas wakacji.